
Proč je dobré studovat společenské vědy, ukazuje projekt studentů FSV UK

Proč je dobré studovat společenské vědy, ukazuje projekt studentů FSV UK

Milan Kubík v současnosti dokončuje magisterská mediální studia na Fakultě sociálních věd UK. Vedle psaní diplomové práce si však najde čas i na projekt Společenské vědy studentům, kterému se věnuje již tři roky. Jeho domovská fakulta jej aktivně nabízí středním školám a gymnáziím po celé České republice.

Projekt zahrnuje šest interaktivních přednášek na témata, jako jsou hoaxy a fámy na internetu, gamifikace, problematika nových médií nebo výzkum v oblasti společenských věd. Jejich cílem je představit studentům možnosti studia tohoto odvětví a následného uplatnění. Přednášky jsou vedeny v přátelském duchu, přinášejí zajímavý náhled na současné české i světové společenské dění, zasazené do kontextu globálních souvislostí. Jsou po celé České republice realizovány bezplatně. O průběhu přednášek a vzniku projektu jsme hovořili s jeho zakladatelem a hlavním organizátorem Milanem Kubíkem.

Proč si myslíte, že je potřeba studenty gymnázií a středních škol motivovat ke studiu společenských věd?

Když jsme před třemi lety projekt zakládali, rozběhla se kampaň prosazující názor, že společenské vědy nejsou žádné vědy, že jsou pro život nepraktické, že jediné pravé a užitečné poznání může vzejít jen z takzvaných tvrdých věd. Snažíme se proměnit negativní klima, jež studium společenských věd obklopuje. Lidé, kteří by se jimi rádi zabývali, se potýkají s nepochopením ze strany rodiny a přátel. Okolí jim často tvrdí, že to nemá smysl, že nenajdou uplatnění. Velice je zajímavá, jak to tedy je.

Co jim říkáte?

Není výjimečné, že již během studia bakalářského programu mají studenti nějakou práci v médiích, marketingu nebo různých výzkumných agenturách – výzkum trhu nebo analýza sociálních sítí jsou dnes velmi perspektivní odvětví.

Další klíše bývá, že v souvislosti s FSV UK se mluví jen o měkkých vědách. Ale třeba pro studium sociologie je nutný dobrý matematický základ, exaktní znalosti. Pokud si myslíte, že půjdete na sociologii a vyhnete se matematice, je to velký omyl. Je potřeba zvládnout statistiku a alespoň základní programy k jejímu vytváření, zároveň však umět základní a některé pokročilejší statistické operace vypočítat jen s tužkou na papíře.

Čím jsou společenské vědy ve vašem podání unikátní?

Snažíme se přednášky vést interaktivně. Chceme se studenty opravdu mluvit, takže se nemusejí hlásit o slovo, mohou nám tykat, snažíme se udělat pro ně konverzaci co nejpříjemnější, abychom se rychle dostali k tomu podstatnému. Pouštíme jim videa, ukazujeme materiály a ptáme se, co si o tématu myslí, jaké v nich vzbuzuje pocity. K závěrům a poznatkům se je snažíme dovést, pomáháme jim uhladit a utřídit vědomosti a zkušenosti, které mají například z prostředí sociálních sítí. Často se ukáže, že spoustu věcí už vlastně znali a věděli, jen si je nedokázali dát do souvislostí. Nikdy jim ale neříkáme, co je správné a co špatné. Na to si každý musí přijít sám. Právě třeba v případě hoaxů na internetu se jim snažíme vysvětlit, že věřit nelze nikomu a že je třeba dát na vlastní úsudek.

Jak zajišťujete kvalitu výuky? Spolupracujete třeba s Pedagogickou fakultou UK?

Nespolupracujeme. Při zakládání projektu jsem měl velké štěstí, zakládal jsem ho s Pavlou Šimůnkovou, která se mnou studovala sociologii a zároveň studovala i VŠCHT. Je zkušená lektorka a ví, jak pracovat s lidmi, jak metodicky vést přednášku či diskusi. Sám jsem měl také nějaké zkušenosti z předchozích projektů a ze studia sociologie. Během prvního roku fungování projektu se k nám přidala Diana Walsh, která vystudovala český a francouzský jazyk na PedF UK. Když spojíme síly, není o pedagogickou přípravu nouze.

Školám nabízíte několik typů přednášek. Která z nich má nejpozitivnější ohlasy?

Nemáme zase tolik zpětné vazby, abychom na to byli schopni přesně odpovědět. U vyučujících bývá oblíbeným tématem přednáška Hoaxy a fámy nejen v médiích.

Jaká je vaše nejoblíbenější přednáška?

Tatáž. Hoaxy a fámy. Fámy v médiích jsou také tématem mé diplomové práce, takže k tomu mám blízko, tato problematika mě vlastně provází celým studiem.

Projekt zaštiťuje a podporuje sama Fakulta sociálních věd UK. Jak se vám podařilo navázat spolupráci?

Měli jsme obrovské štěstí, že nás napadlo jít na oddělení vnějších vztahů za paní doktorkou Sylvii Fišerovou a panem proděkanem Filipem Lábem. Ti si nás vzali pod ochranná křídla a díky nim dnes vše funguje, jak má. Dokonce jsme se dozvěděli, že návrhů na podobné projekty na fakultě už vzniklo několik, ale nikdy nebyly uvedeny do praxe. My jsme ovšem nepřišli jen s návrhem, přišli jsme s tím, že projekt chceme sami realizovat. Chtěli jsme přednášet a studenty osobně potkávat.

Co vás k tomu vedlo?

Nejspíš mě motivovala jakási vůle dokončit to, co jsem začal. Živila mě vidina, že se nám podařilo přenést myšlenku, která byla nejdřív jen v mé hlavě, do reality a nadchnout pro ni taky ostatní. Bez mých kolegyně bych ale nebyl schopen projekt vůbec realizovat a za to jim patří nejhlubší dík. Hodně jsme se motivovali navzájem, zápal pro věc byl u nás všech opravdu neuvěřitelný. Dnes nás hřeje vědomí, že to už není jen něco na zkoušku nebo pro zábavu, ale že projekt doopravdy funguje a je o něj zájem.

Co se s ním stane, až dokončíte studium?

Jde o projekt FSV UK, můžeme sice říct, že jsem jeho autorem, ale v podstatě ho pro fakultu jen nějakým způsobem zpracovávám. Nyní je mým cílem zajistit, aby byl soběstačný a mohl existovat dál, až já a kolegyně, které mi ho pomáhaly zakládat, fakultu opustíme.

Nebude vás mrzet, že všechnu práci necháte za sebou?

Podstatou projektu je, že na něm pracují pouze studenti. Pro mě nastal čas přenechat místo jiným. Ze začátku jsem byl z té vize trochu nešťastný, ale je to přirozený vývoj věci. Je to jediné dobře, projekt se udrží jen díky tomu, že se bude předávat mladším ročníkům, které přinesou nové nápady. V oblasti našeho zájmu je nezbytné držet krok s dobou.

Co plánujete dál? Máte už v hlavě další projekty?

Rád bych se uchýlil v nějaké marketingové agentuře, nebránil bych se ale ani lektoringu dospělých. Zatím ještě nic konkrétního nemám a nechávám si dveře otevřené. Žádné další projekty ale prozatím neplánuji.